

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitur Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

De Consec.
D. 1. c. de
Hymnis.
Ex Concil.
Tolet. 4.

PSALMI.

Homil. 6. de
Constantia.

In procem.
Homil. in
Psalms.

Lib. 5. Exa-
mer. c. 14. &
Serm. 43.

Colla. 10. c.
10. & 11.

madæ; aut historiam Fectorum, quæ celebrantur laudando Deum propter beneficia in huiusmodi diebus nobis collata. Et hoc spiritu sunt dicti: ne vllum Diuinum beneficium, siue magnum siue paruum, sine propriis laudibus præteratur.

§. I.

SED VENIAMVS ad *Psalms*, qui sunt præcipua pars Officij Diuini, & optima fercula, quæ in hoc spiritali conuiuio proponuntur. Quos composuit Rex David (qui propterea Psalmista appellatur) vt Sacerdotes & Leuitæ Deum in eis laudent: quorum excellentias & præstantiam Sancti Patres nunquam satis extollere possunt, nec recedere desistunt. S. Dionysius eos vocat essentiam Diuinarum laudum; cum quibus reliquæ collatæ, sunt quasi accidentia, quæ ipsos exornant; ac propterea in Missa, quæ reliqua Mysteria in Sanctitate excellit, incipit à cantu Psalmorum. Et eloquentissimus S. Chrysostomus vehementer admiratur eorum morem, & affectum Christianorum ad hunc Davidis librum, præ reliquis veteris Testamenti; nam semper in ore habent Psalmos, nocte, & die, mane, & meridie, & vesperi; in Festis lætitiæ, & in exequijs tristitiæ: semper enim primus, & medius & vltimus est David. Neque id mirum est; in Psalmis enim resplendent omnes affectus feruentis orationis; & omnes generis petitionum, tam pro peccatoribus, quàm pro iustis; incipientibus & proficientibus, ac perfectis; Dei laudes stupendæ, actiones gratiarum pro omnibus eius beneficiis, affectus amoris valde inflammati, cum excessu contemplationis & vnionis; sensa etiam miseriæ & imbecillitatis nostræ, feruentes Diuini subsidij petitiones, cum affectibus compunctionis, propter nostra peccata. Sunt etiam in eis altissima consilia perfectionis & exhortationes teneræ ad eam procurandam. Denique (vt ait S. Basiliscus) vnicus Psalmorum Liber omnia complectitur: qui dum refert Historiam, corrigit ac dirigit vitam; estque quasi pènu siue promptuarium refertissimum, ex quo accipere licet spirituale animarum nostrarum alimentum, necessitati & gustui nostro valde aptum, & accommodatissimum. Quare S. Ambrosius: *Quis (inquit) sensum hominis gerens non erubescat, sine Psalmorum celebritate diem claudere & adoriri?* laudando sc. licet Creatorem, sicque ipsæ auicula modo suo eum laudant.

Ad fruendum hoc thesauro, necesse est (vt aduertit Cassianus) eodem spiritu Psalmos dicere quo fuerunt compositi; & ita quoque sibi ipsi eos accommodare, atque si ipsemet eos componeret; aut ipse Psalmista ad ipsum solum eos dirigeret: ita vt eorum sententias non tunc tantum per Prophetam, aut in Propheta fuisse completas; sed in se quotidie geri, impleri que cognoscat; excitando in spiritu suo eosdem affectus quos David experiebatur in se; aut in aliis fuisse, narrat. Amare igitur debes, quando

Psalmista

seruetur in scrinio memoriae, vt postea diutius ruminetur. Aliquando tamen integer Psalmus prosequitur aliquam historiam, aut affectum: de tunc facilius est Spiritum ijs, quæ dicuntur, conformare & aptare; vt quando dicitur Psalmum *Miserere mei Deus*: aut aliquem alium ex positionibus, induere debes Spiritum compunctionis, ac doloris de tuis peccatis; vt hic affectus adferat tenerum sensum dicenti versibus; & ipsi versibus augeant sensum interiore, quo proferuntur. Et in eundem modum indues affectus laudis, aut gratitudinis, quando Psalmos dices, qui hoc continent argumentum. Hoc enim modo impletur quod dixit iste Dauid: *a Psallite sapienter*. Ad id etiam iuuenit, petere à Deo initio Psalmi lumen, & affectum gustumque & saporem, quo Dauid afficiebatur, dum illam componeret; & cum affectu ac desiderio obtinendi, quod ille sentiebat. In fine denique Psalmi cum Spiritu gratitudinis dicendus est versus: *Gloria Patri*; & non nihil subsistendum in *Antiphona*, quæ semper est aliquis bonus bolus Psalmi, aut historię alicuius; aut sententia aliqua Diuinarum laudum: vt facta quadam suspensione inter vnum & alterum Psalmum nouus Spiritus hauriatur, ad sequentem inchoandum. Quod si experieris te impugnari à cogitationibus: est bonum consilium, propositum renouate attentionis ad solum proximum Psalmum; quo absoluto eandem renouare pro altero: quasi solus ille esset dicendus. Est tamen bene perpendendus Ecclesię Spiritus in repetendis Antiphonis, & aliquorum Responsoriorum versibus; imo in prima etiam ter repetit versum *Deus in adiutorium meum intende*, ad significandum feruorem Spiritus, & internum cordis affectum, & perseverantiam in petendo suarum necessitatum remedio, & laudando ipso Domino, ob ingentia eius beneficia. Cui tamen repetitioni non aduersatur, quod ait Ecclesiasticus: *b non iterum verbum in oratione tua*: loquitur enim de repetitione orta ex aliquo scrupulo impertinenti; aut ex diffidentia quasi opus esset eam repetere vt illam Deus intelligeret. Non tamen intelligitur de repetitione feruenti, quæ tota Scriptura Sacra est referta. Nam & ipse saluator noster in nocte suę Passionis ter repetit eandem orationem, vt magis expressè dixit S. Mattheus: *c Oravit tertio eundem sermonem dicens*.

a Psal. 46. 8.

ANTIPHONA

b Escl. 7. 15.

c Mat. 26. 44.

§. II.

LECTIONES
 Dicitur Sp.
 rit. Tract. 2.
 c. 2. lib. de
 Diuin. Of
 fic. c. 2.

LECTIONES quę in matutinis ponuntur, exceptę ex Scriptura Sacra & Homilijs Sanctorum Patrum eam explicantium, aut ex ipsorum vitijs docent nos vilem & salutarem vsum exercitij quod appellamus Lectionem Spiritualem, quæ in primæua Ecclesia valde fuit frequens, & approbata. & in vtu apud Sanctos Patres, propter ingentes vtilitates quę ex ea proueniunt, vt in alio loco retulimus. Et speciatim (vt S. Ildorus perpendit) in Diuino officio quatuor adfert commoda. PRIMVM est, quod requiritur